

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Sofie Michaela Mjartanová		
Studijní program	Multimédia a design		
Obor/ateliér	Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2023/2024
Název práce	Divadelní fotografie Jefa a Tina Kratochvilových		
Vedoucí práce	Doc. MgA. Jaroslav Prokop		

Sofie Mjartanová se pohybuje delší dobu v blízkosti brněnských divadel. Za téma své teoretické bakalářské práce si zvolila osobnosti – fotografy, kteří mají k divadlu, divadelní fotografii velmi blízko. Jef Kratochvil a jeho syn a přímý následovník Tino.

Práce je logicky členěna do dvou kapitol, které se věnují těmto osobnostem.

Oběma kapitolám předchází jakési seznámení s nástrahami a problematikou divadelní fotografie v šesti stručných bodech pro nepoučeného čtenáře. Domnívám se, že by se tyto body mohly ještě o další doplnit. Práce si ale nedala za úkol dopodrobna seznamovat čtenáře s touto problematikou.

V úvodu kapitoly o Josefu „Jefovi“ Kratochvilovi se věnuje stručně jeho životopisu i s poznámkou, jak přišel ke zkrácenému jménu, které se stalo jeho jménem uměleckým. Následuje krátké seznámení s jeho vzděláním a kariérou komplikovanou tím, že jeho otec emigroval do západního Německa. Po vojně Josef projevuje zájem o fotografii. Významně jej ovlivnilo shlédnutí filmu *Zvětšenina* od M. Antonioniho, setkání s režisérem Milošem Formanem a jeho kameramanem Miroslavem Ondříčkem. Studuje na Lidové škole umění u K. O. Hrubého. Postupně se seznamuje s osobnostmi brněnského uměleckého světa, na konci šedesátých let je u založení brněnského divadla *Husa na provázku* a stává se jeho fotografem. Jeho další fotografická činnost zahrnuje dokumenty ze života brněnské umělecké společnosti. Zabývá se také dalšími žánry. Autorka textu zmiňuje významnou část jeho tvorby, mimo jiné mapování brněnské umělecké scény např. v souboru *Dech brněnských ateliérů*. Okrajově se dotkne také jeho zájmu o fotografování aktů, zmiňuje vztah k fotografiím Františka Drtikola. Možná trochu zbytečně, bez dalšího rozvinutí této informace. Krátce se zmiňuje o fotografech tohoto žánru, které obdivoval.

Sofie Mjartanová zmiňuje také další tvorbu v oblasti fotografií pro obaly hudebních nosičů apod. V osmdesátých letech začíná Jef profesionálně spolupracovat s divadlem bratří Mrštíků, dnes Městské divadlo v Brně.

Autorka píše také o jeho okouzlení digitální technologií, kterou považoval za velkou technologickou výhodu právě pro divadelní fotografii. V textu také uvádí fotografie z pádu newyorského obchodního centra, po útoku teroristů v roce 2001. Také známou a snad i více méně náhodně nasnímanou fotografii prezidenta V. Klause a slovenského premiéra V. Mečiara v zahradě vily Tugendhat, při rozhovorech o rozdělení Československa. Objevuje se krátká informace o tom, že byl také, zatím jako jediný fotograf, nominován na Cenu Alfréda Radoka

Druhá hlavní kapitola se věnuje práci Antonína „Tina“ Kratochvila, jeho syna a pokračovatele v práci divadelního fotografa, především v Městském divadle Brno, jeho spolupráci s kolegyní

Nikol Wetterovou. Zde mimo fotografií z inscenací pracuje také na plakátech této scény podobně jako jeho otec na „Provázku“. Také uvádí jeho spolupráci s hudebníkem Vojtěchem Dykem a jeho kapelou. Po zvolení Petra Pavla prezidentem ČR a při jeho brněnském setkání se slovenskou prezidentkou Zuzanou Čaputovou zorganizuje jejich společnou fotografii na zahradě vily Tugendhat, jako připomínku otcovy fotografie Klause s Mečiarem z této zahrady. Tato kapitola je výrazně kratší než kapitola věnovaná jeho otci Jefovi. Je ovšem doplněna krátkým rozhovorem s Tinem, který dodává textu autentičnosti.

Sofie v textu zmiňuje také historii vzniku a vývoj některých brněnských divadel, jejich dramaturgii. Několikrát podtrhuje velmi silný vztah obou fotografů k Brnu, jeho atmosféře a uměleckých kruzích.

Méně se pak věnuje hodnocení fotografické tvorby obou autorů. V textu se objevuje několik překlepů a nepřesností, zmíním např., že v textu je uvedeno, že K. O. Hrubý učil na Střední průmyslové škole a textilní. Správný název byl Střední umělecko - průmyslová škola (SUPŠ). Občas, bez dalšího vysvětlení, odskakuje od hlavního tématu.

Přes tyto nepřesnosti doporučuji teoretickou část bakalářské práce Sofie Michaely Mjartanové k obhájení.

Kontrola plagiátorství byla negativní/~~pozitivní~~ – systém našel shodu __4__ %.

Návrh klasifikace: B – velmi dobře.....

V(e) Praze..... dne 28. 5. 2024.....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------